

गोधूमचूर्णं, स्त्री, (गोधूमस्य चूर्णम् ।) चूर्णीकृत-
गोधूमः । मयदा इति भाषा ॥ यथा,—

“सुष्कगोधूमचूर्णेन किञ्चित्पुष्टाच्च रोटिकाम् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

गोधूमसम्भवः, स्त्री, (सम्भवत्वाद्वा इति सम्भव उत्-
पत्तिस्थानम् । गोधूमः सम्भवोऽस्य ।) सौवीरम् ।
काञ्चिकभेदः । इति राजनिर्घण्टः ॥

गोधूमसारः, पुं, गोधूमस्य सारभागः । पालो
इति भाषा ॥ तत्करणविधिर्यथा । “निस्तुष-
गोधूमं उदूखले कष्टयित्वा सन्ध्याकाले नृत्तिका-
दिपात्रे जले मयं कारयित्वा परदिने प्रभाते
उपरिस्थानं क्रमेण दूरीकृत्य नीचस्थानं रौद्रे
सुष्कं कृत्वा पानान्तरे स्थापयेत् ॥” इति पाक-
राजेश्वरः ॥

गोधूमौ, स्त्री, (गां धूमयतीति । धूमि + अच् ।
गौरादित्वाद् डीष् ।) गोलोमिका । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (गोलोमिकाशब्देऽस्या विवरणं
ज्ञेयम् ॥)

गोधूलिः, स्त्री, (गवां क्षुरीयिता धूलिर्यत्र-
काले ।) कालविशेषः । गोधूलिकालस्तु त्रिविधः ।
यथा, ग्रीष्मे अर्द्धास्तरविकालः । हेमन्तशिशि-
रयोर्द्वयप्राप्तपिण्डीकृतविकालः । वर्षाश्ररदु-
वसन्तेऽस्तगतविकालः । यथा,—

“गोधूलिं त्रिविधां वदन्ति सुनयो नारीविवाहा-
दिके

हेमन्ते शिशिरे प्रयाति नृदुतां पिण्डीकृते
भास्करे ।

ग्रीष्मेऽर्द्धास्तरमिमे वसन्तसमये भागौ गतेऽर्द्धशतं
सूर्यं चास्तमुपागते च नियतं वर्षाश्ररतु-
कालयोः ॥”

इति दीपिका ॥

गोधुनुः, स्त्री, (गौरैव धेनुः ।) दुग्धवती गवी ।
इति संक्षिप्तसारव्याकरणम् ॥

गोधेरः, पुं, (गोधति धातूनामनेकार्थत्वात् रच्-
तीति । गुध् + ब्रह्मलकादेरक् ।) गोप्रा । इति
संक्षिप्तसारे उणादित्तिः ॥

गोनन्दौ, स्त्री, (गवि जले नन्दतीति । नन्द + अच् ।
गौरादित्वात् डीष् ।) सारसपक्षिणी । इति
हारावली ॥

गोनर्हः, स्त्री, (गवि पृथिव्यां नर्हति खनाच्चा आख्या-
यते इत्यर्थः । नर्ह + अप् ।) सुस्तकम् । इति
मेदिनी । दे । २८ ॥

गोनर्हः, पुं, (गवि जले नर्हति कूजतीति । गो +
नर्ह + “नन्द्याह्पचादिभ्यो लुगिन्त्यच् ॥” ३ ।
१ । १३४ । इति पचादित्वाच् ।) सारस-
पक्षी । इति मेदिनी । दे । २८ ॥ (गोभिर्वाग्भि-
नर्हतीति । अच् ।) देशविशेषः । यथा, वृहत्-
संहितायाम् । १४ । १२ ।

“ककुटटङ्कणवनवासि-

श्रविकाफणिकारकोङ्कणाभीराः ।

आकरवेणावन्तक-

दशपुरगोनर्हकेरलकाः ॥”

गोनर्हस्य देशस्य राजा । “तद्राजि २॥” २ ।
४ । ६२ । इत्यत्र । गोनर्हराजः । यथा, राज-
तरङ्गिण्याम् । १ । ५७ ।

“काश्मीरेन्द्रः स गोनर्हो वेल्लङ्गादकूलया ।
दिशा कैलासहासिन्या प्रतापी पशुपास्त ॥”

गोनर्हयः, पुं, (गोनर्हो देशे भवः । गोनर्ह + “एड
प्राचां देशे ॥” १ । १ । ७५ । इति वृहत्संज्ञ-
त्वात् ङः ।) पतञ्जलिमुनिः । इति हेमचन्द्रः ।
३ । ५१५ ॥ (अस्य गोनर्हदेशोद्भूतत्वात् तथा-
त्वम् । तद्देशभवे, चि ॥)

गोनसः, पुं, (गोरिव नासिका यस्य । “अच् नासि-
कायाः संज्ञायां नसं चास्थूलात् ॥” ५ । ४ ।
११८ । इति अच् नसादेशश्च ।) सर्पविशेषः ।
वोडा इति ख्यात इत्यर्थः । इति भरतः ॥ तत्-
पर्यायः । तिलित्सः २ । इत्यमरः । १ । ८ । ४४ ॥
गोनासः ३ घोनसः ४ । इति हेमचन्द्रः ॥ मङ्गली-
वोडः ५ । इति विक्रमादित्यः ॥ वोडः ६ । इति
शब्दरत्नावली ॥ (यथा, सुश्रुते कल्पस्थाने
चतुर्धाध्याये ।

“मिलिन्दको गोनसो वृहद्गोनसः पनसो ॥”)
वैक्रान्तमणिः । इति राजनिर्घण्टः ॥

गोनाथः, पुं, (गवां नाथः ।) अनङ्गान् । इति
राजनिर्घण्टः ॥

गोनासं, स्त्री, (गोर्नासा इव आकृतियस्य ।
गोनसाकारत्वादस्य तथात्वम् ।) वैक्रान्तमणिः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

गोनासः, पुं, (गोर्नासा इव नासा यस्य ।) गोनस-
सर्पः । इति हेमचन्द्रः । ४ । ३७२ ॥

गोनिष्यन्तः, पुं, (गोर्निष्यन्ते चरतीति । नि +
स्यन्द् + प्रचाद्यच् । यद्वा गवां निष्यन्तः “कृदु-
विहितो भावो द्रव्यवत् प्रकाशते ॥” इति
न्यायात् ।) गोमूत्रम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

गोपः, पुं, (गोर्जलात् कफपित्तादिवृद्धितरसात्
पाति रक्षतीति । गो + पा + “आतोऽनुपसर्गो
कः ॥” ३ । २ । ३ । इति कः ।) बोलः । (गां
गोजातिं पाति रक्षतीति । गो + पा + कः ।)
जातिविशेषः । गोपाला इति भाषा ॥ तत्-
पर्यायः । गोसंखः २ गोधुक् ३ आभीरः ४
वल्गवः ५ गोपालः ६ । इत्यमरः । २ । ६ । ५७ ॥
तस्योत्पत्तिर्यथा,—

“मखिबन्धां तन्वायात् गोपजातिश्च सम्भवः ।”
इति पराशरपद्धतिः ॥

(यथा, मनुः । ८ । २६० ।

“याघाङ्काङ्गनिकान् गोपान् कैवर्त्तान् मूल-
खानकान् ।

आलयाहानुञ्जटचीनन्यांश्च वनचारिणः ॥”)
गोष्ठाध्यक्षः । (गां पृथिवीं पाति रक्षतीति ।

पा + कः ।) पृथ्वीपतिः । बहुव्रीह्यामध्याधितः ।
इति मेदिनी । पे । ५ ॥ (गाः पाति रक्षतीति ।

पा + कः ।) गोरक्षकः । यथा, मनुः । ८ । २३१ ।
“गोपः चौरश्चो यस्तु स दुष्पादश्चो वराम् ।

गोस्वाम्यनुमते श्रुत्वः सा स्यात् पात्रे भृते भृतिः ॥”

गन्धर्वविशेषः । यथा, रामायणे । २ । १६ । १४६ ।
“नारदस्तुभ्युर्गोपः प्रभया सूर्यवर्चसः ।

एते गन्धर्वराजानो भरतस्याग्रतो जगुः ॥”)

गोपः, चि, (गोपायति रक्षतीति । गुप् च रक्षणे
गुप + आय + “आयादय आहंघातुके वा ।”
३ । १ । ३१ । इति अच् ।) रक्षकः । उप-
कारकः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, ऋग्-
वेदे । १० । ६१ । १० । “द्विवर्हसो य उप गोप-
माशुरदक्षिणासो अच्युता दुदुचन् ॥”)

गोपकः, पुं, (गोप + स्वार्थे कन् ।) बोलः । बहु-
यामाधिपतिः । इति शब्दरत्नावली ॥

गोपकन्या, स्त्री, (इन्द्रियाद्युपलक्षितशरीररक्षकस्य
गोपस्य वैदस्य कन्येव हितकारित्वात् ।) शारिवौ
षधिः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (गोपस्य कन्या ।)
आभीरमुता । (यथा,—
“युवतीर्गोपकन्याश्च राज्ञौ संकाल्य कालवित् ।
कैशारकं मानयन् वै सद्य ताभिर्ममोद ह ॥”

इति हरिवंशे । ७६ । १८ ॥)

गोपघोष्टा, स्त्री, (गोपप्रिया घोष्टा वदरीविशेषः ।)
हस्तिकोलिः । इति रत्नमाला ॥ वदरीसदृश-
सूक्ष्मफलवृक्षः । श्रेयाकुल इति भाषा ॥ यथा,
शब्दरत्नावल्याम् ।

(“वदरीसदृशाकारो वृक्षः सूक्ष्मफलो भवेत् ।
अट्यामेव सा घोष्टा गोपघोष्टेति चोच्यते ॥”)

विकङ्कतवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

गोपतिः, पुं, (गोर्पुत्रभक्ष्य पतिः । यद्वा गवां पशूनां
जीवानां पतिः ।) शिवः । (यथा, महा-
भारते । १३ । १७ । १३ ।

“गोपालिर्गोपतिर्यामो गोचर्भवसुनो हरिः ॥”

गां पृथ्वीं जगदित्यर्थः । पाति पालयतीति ।
गो + पा + कतिः । विष्णुः । यथा, महाभारते ।

१३ । १४६ । ६६ ।

“उत्तरो गोपतिर्गोमा ज्ञानगन्धः पुरातनः ॥”

गोपेन्द्रनन्दनकृष्णः । यथा, हरिवंशे । ७६ । ४ ।

“अस्मानुष्माणि कर्माणि प्रश्यामस्तव गोपते ॥”

असुरभेदः । यथा, महाभारते । ३ । १२ । ३५

“गोपतिस्तालकेतुश्च त्वया विनिहतायुभौ ॥”

गवां रक्ष्मीनां पतिः ।) सूर्यः । (यथा
भागवते । १ । १२ । १० ।

“परिभ्रमन्तसुल्काभां भ्रामयन्तं गदां सुहुः ।
अक्षतेजः स्वगदया नौहारमिव गोपतिः ॥”

गोः पृथिव्याः पतिः ।) राजा । (गवां सौर-
भेयाणां पतिः ।) वृषः । इति मेदिनी ॥ ते ।

१०७ ॥ (यथा, वृहत्संहितायाम् । ६८ । ११५ ।

“शाहूलहंससमद्विप्रगोपतीनां

तुल्या भवन्ति गतिभिः शिखिनां च भृपाः ।

येषांश्च शब्दरहितं स्तिमितं च यातं
तेऽपीश्वरा हतपरिश्रुतगा दरिद्राः ॥”)

ऋषभनामौषधिः । इति राजनिर्घण्टः ॥

गोपदलः, पुं, (गोपदं गोचरणन्यासयोगं स्थानं
लाति शृङ्गातीति । गोपद + ला + कः ।) युवाकः ।
इति त्रिकाशेषः ॥